

andre Sættér, som var vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen, og som kunde afløse den gjældende Lov, uden at Rogen kunde forudsæ det Tidspunkt, da denne Forandring indtraadte. Det forekommer mig, at Forretningsverdenen har et gyldigt Krav paa, at der ikke saaledes svæver en Toldlov over Hovedet paa den, som den ikke veed, hvad Dieblit vil slaa ned, og som derfor vilde være til Hinder for, at der kunde lægges Dispositioner. Maaſte vil man dertil ſige: Ja, men vi kunne heller ikke vide, om muligvis et Forſlag bliver til Lov. Dertil vil jeg ſige, at det er et ganſke andet Forhold; et Lovforſlag kan man følge, og det vil kræve en vis Behandling og Forberedelse, og ſaa ſættes der en Termin, inden hvilken Loven ſkal træde i Kraft; det er en normal Tilſtand, men at der ſvæver en vedtagen og stadfæstet Lov, ſom ikke træder i Kraft, over Hovedet paa Folk, og ſom man alſaa maa frygte for kan træde i Virkſomhed, naar man mindſt aner det, er en abnorm Tilſtand, ſom Forretningsverdenen har Krav paa at være ſikkert imod. Saa er der fremdeles Henſynet til Statskaſſen, ſom ogſaa maa veie ſærlig i Bægtſkaalen. Det kan ikke gaa an, at man voterer en Nedgang af Millioner og derpaa ſiger: Saa forhandle vi bagefter om Dækningen. Ja, jeg kan tænke mig, at man vil ſvare — i Mindretallets Bemærkninger ſynes det jo, at man henviſer dertil — at Statskaſſens aktuelle Tab i Indtægter dog vil være afhængigt af, at der kommer en Overenſkomst iſtand om de Love, ſom ſkulle dække den paagjældende Nedgang. Men det er ikke tilſtrækkeligt, det er alligevel et farligt Experiment, ſom vi ikke bør indlade os paa, thi man maa huſte paa, at, hvis der kommer en ſaadan Lov ud, der indeholder Forandringer til Gunſt for de Næringsdrivende — man kunde jo f. Ex. tænke ſig, at Skibsafgiften ophævedes — ſaa har naturligvis den Kredſ af Næringsdrivende, ſom ſaaledes vil nyde Godt af en Formindſtelse i Afgifterne, Interesſe af, at Loven træder i Kraft, og det ſnareſt muligt, og ſaa er det ganſke naturligt, at naar da Spørgſmaalet om Dækning ſtaar ſom en Hindring for Lovens Krafttræden, vil man ſaavidt muligt ſøge at ſtøde dette Spørgſmaal tilſide og blot holde ſig til, at man ønsker, at Loven ſaa ſnart ſom muligt maa træde i Kraft. Man vil ſaa f. Ex. ſige: Mine Interesſer ſom næringsdrivende Borger ere tilfredſtillede ved Loven; ſaa er der ganſke viſt Statskaſſens Interesſer, men de komme ikke mig ved, det er Politikerne Sag. Det er et Raifonnement, ſom man nok kan tænke ſig vil fremkomme, om 'end det i og for ſig forekommer mig urigtigt. Man er jo ikke

blot Næringsdrivende, men ogſaa Statsborger, og ſom ſaadan har man ſtatsborgerlige Interesſer, ſom man ogſaa bør varetage, og i Kraft deraf er man ogſaa intereſſeret i, at Statskaſſens Krav fyldesgjøres ſaaledes, at den ikke er udfat for at lide Nød; det er Samfundſinteresſer, ſom her maa varetages ved Siden af Standsinteresſerne. Men det vil alligevel kunne tænkes, at den ene Art Interesſer gjør ſig ſtærkere gjældende, og at man alſaa formulerer ſine Forlangender derhen: Lad blot Toldloven træde i Kraft, og ved ere vore Interesſer fyldesgjorte! Kommer man ſaa til Politikerne, er der af dem maaſte nogle, ſom finde efter nøiere Overveiſe, at Toldindtægterne frembyde en ſaadan Udfigt til Stigning, og at vi have en ſaa ſtor Reſervefond, at man ikke ret vel kan høre ſig for et Forlangende om Dækning, og ſaa kommer der en ſnuſ Dag et Forſlag til Lov om Toldlovens Krafttræden ſtrag uden Henſyn til det tidligere Forlangende om Dækning, og ſaa vil denne Preſſion blive mange Gange ſtærkere, end den kan blive ſaalænge der blot foreligger et Forſlag til en Toldlov. Det er givet, at Preſſionen vil blive ſtærkere, naar man har en vedtagen og stadfæstet Lov, end naar man blot har et Lovforſlag at handle med, og ſaa vil vor Modſtandsevne være ſaa mange Gange ſvægere, ſom det er givet, at en Lov virker med en anderledes Magt end et Lovforſlag. For ikke at udfætte os for denne Eventualitet, mener jeg, at vi ſtrag paa Forhaand bør indtage det principielle Standpunkt og ſige: Nei, vi votere ikke nogen Nedgang i Statsindtægter, med Henſyn til hvilken man er enig om, at der ſkal tilveiebringes Dækning, uden at ſamtidig Spørgſmaalet om Dækning bringes paa det Rene. Naar man ſaa endelig ſom et ſidſte Spørgſmaal paa denne Lovs ſubſtanſielle Omraade har ſpurgt os, om vi ville være med til at votere Nedgang i Statsindtægterne, ſaaledes at Spørgſmaalet om Maaden, paa hvilken Dækningen ſkal tilveiebringes, holdes aaben, ſaa ligger det allerede i, hvad jeg tidligere har anført og begrundet, at det kunne vi ikke være med til. Naar vi ſtulle det Krav, at Dækningen ſkal foreligge ſamtidig med Nedgangen, ſaa maa ogſaa Forſlag til Lov om Dækningen foreligge til Vedtagelſe ſamtidig med Toldlovforſlaget. Men, ſelv bortſet deraf, ville vi ikke kunne gaa ind paa denne Betragtning, thi det er jo dog Noget, ſom er givet, at Spørgſmaalet om Maaden, paa hvilken Dækningen ſkulde tilveiebringes, vil være af en væſentlig Indflydſelſe paa Spørgſmaalet om, hvilken Nedgang af Toldindtægterne vi kunne finde os i. Skal Dækningen tilveiebringes